D•N
19/3 1949

Ankargrund för freden

Den 17 mars 1948 eller nästan på dagen för ett år sedan undertecknade i Bryssel en ömsesidig biståndspakt mellan Storbritannien, Frankrike, Belgien, Nederländerna och Luxemburg. Samma dag höll president Truman ett stort tal till det amerikanska folket, där han bl. a. sade sig vara säker på att "de fria europeiska nationernas beslutsamhet att skydda sig själva skall motsvaras av en liknande beslutsamhet från vår sida att hjälpa dem att göra det... Det är därför nödvändigt att vi vidtar ytterligare åtgärder som komplement till FN:s arbete och stöd för dess syften." Med dessa ord hade presidenten dragit upp de första riktlinjerna för en ny amerikansk utrikespolitik, mera aktiv än den som betingades av medlemskapet i FN och mera vittsyftande än som följde med finansieringen av Marshallplanen. Den s. k. Trumandoktrinen av 12 mars 1947 med dess löfte om hjälp åt de fria folk

HARRY MARTINSON

tjugo sidor i marsnumret

Försäkra Er också i tid om aprilnumret, där Harry Martinson fortsätter sina luftarkildringar! Billighetsprenumerera (för 7 månader genom att sända 2:— kr i frimärken till AvBra exp., Sveavägen 53, Stockholm.

All världens BERÄTTARE

"som hotades av underkuvningsförsök av beväpnade minoriteter eller i form av yttre påtryckningar" pekade visserligen i samma riktning, men avsåg i själva verket endast ett par bestämda stater: Grekland och Turkiet.

Knappt tre månader efter Trumans tal antog den amerikanska senaten — som vid sidan av presidenten utövar det avgörande inflytandet på landets utrikespolitik — med 64 röster mot 4 en av Arthur Vandenberg föreslagen resolution. I denna riktades först och främst en vädjan till FN att söka bilägga existerande internationella konflikter. Men samtidigt krävdes att USA inom FN:s ram skulle söka anknytning till "sådana regionala och andra kollektiva sammanslutningar som är grundade på principen om effektiv självhjälp och inbördes hjälp samt är av betydelse för USA:s nationella säkerhet". Detta var kärnan i den s. k. Vandenbergresolutionen, som i ännu högre grad än Trumans tal kommit att framstå som utgångspunkten för ett nytt skede i amerikansk utrikespolitik.

Det var också under åberopande av Vandenbergresolutionen som den 6 juli överläggningar i all stillhet inleddes i Washington mellan representanter för de amerikanska och kanadensiska utrikesdepartementen samt Brysselmaktemas ambassadörer om "frågor av gemensamt intresse". Sitt första blygsamma resultat avsatte dessa förhandlingar 14 dagar senare, då en amerikansk general avreste till London för att inträda i Västunionens permanenta militärkommitté.

Här är inte platsen att rekapitulera de mer eller mindre hemliga konferenser och diskussioner som fortgick under hösten 1948, varvid ordet Atlantpakt första gången nämndes i detta sammanhang den 20 oktober. Det kan räcka med att erinra om norske utrikesministern Lange samtal med amerikanske utrikesministern Marshall i Paris i mitten av oktober, samtal som av allt att döma blev avgörande både för Norges positiva inställning till USA och för motsvarande amerikanska attityd gentemot Norge.

Riksdagssammanträden

Lördagen den 19 mars 1949.

Första Kammaren kl. 2 e. m.
Andra Kammaren kl. 2 e. m.

I sitt avgörande skede inträdde förhandlingarna om Atlantpakten i början av december, då texten på allvar började utformas i Washington under medverkan av samtliga intresserade parter. Vid denna tidpunkt kom emellertid en viss motsättning till synes mellan USA, som redan från början önskade bygga upp ett vittspännande kollektivt säkerhetssystem, och Brysselmakterna, som fruktade att en utsträckning av Atlantpaktens murar skulle medföra en farlig förtunning, i varje fall under ett långvarigt uppbyggnadsskede. Den amerikanska uppfattningen segrade, stödd både på USA:s monopol på atombomben och på en realistisk insikt om de strategiska sammanhangen. Detta har medfört att Atlantpakten utsträckts ända in i Medelhavet till Italien, där dess giltighetsområde ansluter sig till de än så länge enhart av Trumandoktrinen berörda staterna.

Vad beträffar paktens exakta innehåll har efter hand så mycket sipprat ut att den officiella publiceringen på fredagen knappast kunde erbjuda några överraskningar. Artikel 5, vari stadgas om den ömsesidiga hjälpen i händelse av angrepp på en eller flera signatärmakter, har fått en formulering som är ägnad att tillfredsställa längt gående europeiska anspråk utan att inkräkta på den amerikanska senatens rättighet att förklara krig. De på kort sikt viktigaste artiklarna är utan tvivel artikel 3 med bestämmelsen om ömsesidig hjälp för att utveckla signatärmakternas förmåga att motstå väpnade angrepp samt artikel 9 med dess stadgande om upprättandet av ett försvarsutskott, som bl. a. skall föreslå åtgärder för tillämpning av artikel 3. Det har varit påfallande hur det så fort förhandlingarna om paktens utformning förts i hamn har blivit diskussionerna om vapenleveranser och om fördelningen av den amerikanska krigsmaterielen som trätt i förgrunden. Här ligger fältet öppet för allvarliga kontroverser mellan signatärmakterna, vilkas biläggande kommer att ställa stora krav på de ansvariga militära instansernas och signatärmakternas känsla av solidaritet och samhörighet.

Det är ju känslan av samhörighet som drivit fram Atlantpakten, demokratiernas känsla av gemenskap inför hotet från Sovjetunionen. Det är först och sist Sovjetunionens ohämmat aggressiva politik — vilken öster om järnridån lett till förslavandet av det ena folket efter det andra och väster om järnridån tar sig uttryck i en kommunistisk sabotage- och omstörtningspolitik — som drivit de fria nationerna samman för att skydda sin existens som kulturfolk.

Atlantpakten är resultatet av en händelseutveckling som går tillbaka till den sovjetryska expansionen under Stalins slutskede. Men den är samtidigt en upptakt till något nytt: den fria världens gemensamma väpnade vakthållning om freden och friheten.

Fil. dr Johannes Wickman

har i en rad tidningar som sedan årtiondets stegrat sig under den kalla krigets snirtar blivit utnämnd till politiskt orakel. Anledningen är enkel: dr Wickman är ivrig anhängare av neutralitetspolitiken, och hans trosbekännelse har givits formen av en polemik mot Dagens Nyheter. Någon anledning för denna tidning att ingå i närmare svaromål mot sin förtjänste förre medarbetare finns emellertid inte. Dr Wickman kommer inte med några nya skäl av betydelse — det vore också att begära för mycket på detta stadium av debatten —, även om han med sin stilkonst förgyller en del förut i torftigare form presenterade argument. Märkvärdig är den förvåning och upprörkargliadje med vilken han och Tidens redaktion fastställer att Dagens Nyheter är 1948 sick över från neutralitetslinjen till grundsatsen om samverkan; denna förändring deklarerades uttryckligen i Dagens Nyheters ledare den 25 januari 1948, och svårt att förstå motiven bör det inte vara, då tidningen på denna punkt haft sällskap med den allmänna opinionen i nästan alla Amerikas och Europas demokratier. Märkvärdigt är också mycket annat: t. ex. att Dagens Nyheter beskylls för att begära amerikanska baser på svenskt område — en tanke som tidningen uttryckligen tagit avstånd från —, att Amerika anklagas för sitt krig mot England 1812 — hittills det originellaste i antiamerikansk propaganda —, att sådana påståenden som att förberedd hjälp är mer effektiv än oförberedd och att Amerika är världens starkaste stat vicker författarens oro och likes etc. etc. De analyser av läget som varje utrikespolitiskt bedömande måste bygga på och som dr Wickman tidigare bedrivit med sådan framgång synes han principiellt avvisa: "Vi räddades den gången (förra kriget). Spelets utgång kan bli en annan och slumpen blandar misstagens kortlek på annat sätt." Sådana reflexioner kan vi dess värre inte stanna vid, såvida ej allt tänkande på detta område skall anses meningslöst. Dr Wickmans som alltid livliga och insinuanta stil gör emellertid läsningen av hans uppsats till ett nöje.

Dödsolyckorna inom flygvapnet

har kommit skrämmande tätt de senaste veckorna — sedan årets början uppgår förlusterna till sjutton människoliv och nitton plan, vilket närmar sig de totala förlustsiffrorna under hela föregående år. Det är säkerligen riktigt när flygvapnets ledning upprepar att en "topp" i olyckasstatistiken ofta är rent slumpmässig och att således ingen särskild orsak behöver ligga bakom alla de färska tragedierna. Det är säkerligen också riktigt att inga ansträngningar sparats från vapnets sida för att iaktta säkerhetens krav så långt dessa är kända och att dessa ansträngningar lett till en långfristig sänkning av olycksfrekvensen. Men detta är icke nog. Det kan icke utslutas att en så ihållande olycksserie som den senaste tidens sammanhänger med någon ny eller icke tillräckligt beaktad omständighet. Svenska folket ger med stolthet och förtroende på sitt flygvapen, och i detta förtroende ingår övertygelsen att förnyade ansträngningar skall göras för att hämta varje lärdom som kan hämtas ur den serie tragedier som nu inträffat. Det bör erinras om att flolårets riksdag, på flygvapnets hemställan, beslöt inrätta en särskild tjänst som säkerhetsinspektör. Den står ännu obesatt, trots att ett gott namnförslag för länge sedan framförts. Också försvarsministern borde känna sig uppfordrad att handla.

Gränsreglering Sigtuna—Hägeby.

Regeringen har beslutat om gränsreglering mellan Sigtuna stad och Hägeby socken, Fastighetema Finsta och Finstaholm 1:6—1:9 samt Bosäns 1:2 i socknen skall sålunda införlivas med staden från 1 januari. I samband därmed väckt fråga om gränsreglering mellan Sigtuna och Odensala socknar har ännu inte avgjorts.

PRESSGRANNAR

Överbefälhavaren önskar att försvarssamverkan med Norge skall förbereclas redan i fredstid, efter som Sverige ofelbart dras in i ett krig om Norge blir angripet. Vad säger regeringen om en sådan önskan? frågar Smålands-Posten (fo). Regeringen har ju kategoriskt avvisat tanken på ett nordiskt försvarsförbund som samverkade med Atlantstaterna — kan den då gå med på inrättandet av ett gemensamt nordiskt försvar sedan två av de tre nordiska länderna anslutit sig till Atlantstaternas säkerhetssystem?

Om regeringen verkligen anser sig kunna detta, borde det inte vara något, som hindrade den att ta steget fullt ut och gå med på anslutning till Atlantpakten. Riskerna skulle inte bli avsevärt större. Ryssarna komme nog att betrakta ett realiserande av OB:s projekt med nästan lika stor ovilja som en klar svensk anslutning till Atlantpakten, och projektet skulle dra en lin i ett nordiskt krig från början — precis som en Atlantpaktanslutning. A andra sidan skulle vi genom en paktanslutning kunna i åtskilliga av vissa förelar, som annars inte kunde givas oss. Vi skulle kunna möta det nya krig, som OB anser oundvikligt för oss vid ett tyskt utspel i Norden, betydligt bättre rustade.

Vi bör nog — fortsätter tidningen — om vi inte ansluter oss till Atlantpakten inställa oss på att få möta ett nytt krig utan att äga all den materiel vi borde ha för vårt försvar. OB ger i sitt tal offentligheten åt en del av vad den nordiska försvarskommitén anfört och bekräftar därvid att denna kommitté bl. a. konstaterade, dels att intet nordiskt land skulle kunna hålla en inkräktare stången någon längre tid, dels att den nödvändiga hjälpen skulle komma snabbast och även bli bäst insatt om den förbereddes i fred. Regering och riksdag har emellertid inte velat vara med om en sådan förberedelse. OB säger själv ingenting om sin egen åsikt i denna utomordentligt viktiga fråga, men man kan anta att han helt delar kommitténs uppfattning.

Men kan han konstatera faktum utan att i egenskap av OB söka påverka regeringen att draga de fulla konsekvenserna av detsamma? Är det inte hans skyldighet att kräva förberedelse i fredstid av den hjälp, vi måste ha i krigstid för att kunna hålla ut?

Uppenbart är i varje fall, att Sveriges OB i dag står mitt emellan regeringens hittillsvarande neutralitetslinje och paktanslutningslinjen. Därmed föreligger ett mycket starkt skäl för de svenska politiska statsmaklerna att taga sin hållning under förnyad omprövning.

Generalerna är samhällets tjänare, inte dess herrar, skriver Västgöta-Demokraten (s) hotfullt. "Utan att man yrkar på några ingripanden har man rätt att uttala kritiskt val av forum och form, när de vill föra fram sina meningar."

Det kan med starkt fog ifrågasättas om den senaste tidens generalsord gagnar försvarets intressen. På opinionen inom landet har deras yttranden ingen speciell verkan. Vi betraktar generalerna som experter på försvaret, men med experters vanliga aforismer som avslutar boken, "böcker som är så roliga, så att först när man till sin sorg ser att man har hunnit till sista sidan, först då märker man att det var en bra och sedolärande bok". En sådan bok är denna hyllningsskrift, *Istdag i fenstret*, som har sammanställts av Ake Lindström och Willy Stilert och utkommit hos Bokvännerna (lb: 50).

I den spelar Erik Lindegren på en mild Snöfilört, och Vennberg talar, med ett leende som man inte sett på länge, försoningens ord till fattigbrevet och vanligt folk. Yngve Flyckt, som för ett tia ett år sen skrev en mycket fin analys av musikaliska elements i Lindegrens "Sviter", har här klämt till med utredning av musikens betydelse för svensk verskonst; det är det mest ambitiösa och ett av de mest lästvärda bland bidragen. Ingvar Andersson utreder roligt hur Frank Heller hanterade den nationellt svenska citatskatten i sina historier, och Alf Henrikson utreder med gracinst allvar samhandet mellan Terentius och Gideon Wahlberg. Bengt Hjelmqvist diskuterar folkbildningsfrågans utveckling och hoppas att femtitalet ska skänka varje storkommun ett välförsett bibliotek. Gustaf Näsström har samlat kvicka tankar om konstkritikerns mödor och talar om

Illustrations-tävlan

För att stimulera de fria konstnärerna till insatser inom bokkonsten och därmed betona vikten av ett samspel mellan illustration och typografi inbjuder

TIDENS FÖRLAG

härmed yngre svenska konstnärer, födda tidigast 1909, till tävlan om illustrering av

Rudolf Värnlunds roman
Den befriade gläjden

Denna bok kommer att med förste pristagarens illustrationer ingår som extrabok i Tidens bokklubb våren 1950.

En prissumma om

6000 kr

varav 4000 kronor som första pris och 1000 kronor som reproduktionsarvode, står till prisnämndens förfogande.

Prisnämnd:
Överintendent Erik Wettergren
Konstnärerna Eric Grate och Harald Sallberg
Faktor Valter Falk Fil. lic. Åke Meyerson

Tävlingstiden urgår den 15 maj 1949.

Program och övriga tävlingshandlingar kan rekvireras från

TIDENS FÖRLAG
Sveavägen 68, Stockholm.

Ingvar Andersson
50 år

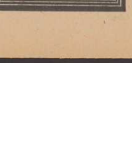

ERIK XIV
16:50. Inb. 21:50

"Hela den bildade svenska allmänheten egendom med en självklar plats bland de böcker, man ofta läser om".
S. U. Palme i St. T.

"Den bästa kungabiografi både stilistiskt och historiskt vi äger på svenska."
A. B.

Wahlström & Widstrand

Harry Martinson i Svenska Akademien

*

VERKLIGHET TILL DÖDS
Häft. kr. 6:—

»Hans stil får här en nästan klassisk enkelhet, som står i djupaste samklang med det hårt rätlinjiga i krigets väsen. — Det skulle förvåna mig mycket, om inte skriftställen i 'Verklighet till döds' kommer att räknas till den stora svenska litteraturen.»
Sten Selander i Svenska Dagbladet

DEN FÖRLORADE JAGUAREN
Häft. kr. 7:50. inb. 10:—

»Den vittnar om hans ojämförliga, språkbildande talang och hans synars glans. Men framför allt vittnar den om hans temperaments och viljas styrka, hans ärliga uppsåt att väcka själar ur övervinon på hets och handling.»
Elis Anderssen i Göteborgs-Posten

NORSTEDTS

Bok till Harrie

För någon dag sedan fyllde Ivar Harrie 50 år. Han celeberade högtiden i sydafrikansk svinklidhet och hindrade sina vänner från att skriva i tidningar och säga vad de tycker om honom; men att det blev en festskrift till hans ära kunde han inte undvika. I bokens text apostroferas han bara en gång (av Eyvind Johnson, som berättar om en fransk Odysseusarketyp han en gång träffade — "Vad är hans verklighet, Ivar?"), men han är förnimbar i kvaliteten på de många vänner som här har framsnitats. Det är ett gott sällskap, roat och uppbygt av samvaron. Det finns, skriver Sigfrid Lindström på — och rätt — att se sitt opröde som lederad företelse. För de bestående instanserna gäller det därcmot att sätta in försvaret i sitt samhälleliga sammanhang.

Konfrontationen av de båda meningsriktningarna är nyttig. Men det finns inga garantier för att generalernas yttranden uppfattas på samma sätt av ytterväriden. Deras strategiska bedömning och utrikespolitiska yttranden tillmäter där med all sannolikhet en helt annan betydelse. Vår nationella enighet om huvudfrågan kommer i falsk dager.

Andra regeringstidningar är glada åt att OB åter allianstrihetslinjen framträda i så pass gynnsam dager. Anspråken skiftar. Svenska Morgonbladet (fp) efterlyser en kraftfullare vilja till enighet i försvarspolitiken:

Hr Rickard Lindström gjorde gälande, att rent personliga förhållanden inom utskottet spelat in och omöjliggjort samling; han nämnde i detta sammanhang högerrepresentanten Jarl Hjalmarsons namn. För sin utomstående är det givetvis omöjligt att bedöma, om dylika personliga motsättningar haft någon mer avgörande betydelse för utskottets behandling av försvarsärenden. Replikskiftet von Heland—Andrén tyder ju på, att temperamentet var på kokpunkten, även beträffande andra av utskottets representanter. Något är dock alldeles för allvarligt för att några personliga motsättningar skulle få förhindra en samling kring försvarsfrågan på mycket bred front.

Man frågar sig, om det är nödvändigt, att dylik samling etableras först vid krigsutbrott. Är det inte tillräcklig anledning att irritation och aggressivitet mellan öst och Väst växer dag för dag? Är det inte tillräcklig anledning att vi bland oss har en samling kring försvarsfrågan på mycket bred front.

Med en försvarsminister som åtnjuter allmänt förtroende och aktning skulle allt gå lättare. Den personliga försvarsberedskapen brister på den viktigaste synkenspunkten — återverkningarna av detta slappbetyder är kännbara på olika områden.

"Före textannonser" forts. från sidan två.

Auktion å villa-
fastigheten Solbacken i Högsäters stationssamhälle vid järnvägen Uddevalla—Bengtsfors äger rum torsdagen den 31 mars 1949, kl. 12 på dagen. Fastigheten har en areal av ca 2,500 m² och finnes där upptörd beninghus och tvenne uthus. Boningshuset är i två våningar, den första innehållande fem rum, kök och veranda, den andra med fyra rum, hall och stora garderober. Stor synnerligen välskött prydnads- och nyttoträdgård. Synnerligen vacker läge, nära till kyrka och skola, post, telegraf, apotek, läkare och affärer. Fastigheten synnerligen väl underhållen. Tillträde 1 juni, ev. tidigare. Säljes för stärbhus räkning. Visas efter överenskommelse per tel. 1 Högsäter.
Advokat ROLF GILLBLAD, tel. 101 74, Uddevalla.

ETT STORRE PARTI
Amerikanska solglasögon
till salu. Svar till "Oeng. — 700 — B." Dagens Nyheter, Stureplan.

Extrafina, färska, starka och bräckfria
GLASS-STRUTAR
i storlek
Nr: 5 45× 92 mm, 700 st. per kart. Kr.: 9:—
Nr:10 58×117 mm, 672 st. per kart. Kr.: 9:—
Exp. omg. pr efterkrav, vid köp av minst 12 kart, fraktfrit.
KALMAR ISPINNEFABRIK,
Tel. linjev. 12005—14005.

Alpha Dieselmotor
135—150 hkr., 3-cyl., varvantal 450, ny 1948, körd, 1.000:—. Vridbar propeller. Närmare upplysningar genom
ERIK OLAUSSON, SKÄRHAMN, TEL. 80.

En begagnad men i gott stånd varande
Mammut stubbklippare
köpes. Svar med uppgift om pris och leveranstakt etc. ställes till
ING.-FIRMA WENANDER & CO., Sveavägen 24, Stihlm.

Begagnad pappersfilt
till salu, såväl över- som underfilt.
Svar till "S. — Beg. pappersfilt — PK 183", Dagens Nyheters H.-k.

MASKINAFFÄRER
Tillverkare av patentskärt maskinelement söker försäljningsorganisation, instruerad på mek. verkstäder och industrianläggningar. Artikeln säljes redan i Amerika och skall nu introduceras på den svenska marknaden. Lämpligt tillfälle för firma som önskar utvidga sitt försäljningsprogram med verklig nyhet. Svar till "Omsesidig vinst", Dagens Nyheter, Götg. 41.

SNICERIFABRIKER
med ledig kapacitet söker för kontinuerlig maastillverkning av artiklar i trä, främst björk. Svar till "Kvalitet 22 K", D. N:s H.-k. eller 23 53 00 (Telefonvar).

Platsombud – Butiksinredningar
För vår fabrikation av bättre butiksinredningar söker vi verkligt intresserad representant. Person med stor bekantskap inom köpmannakretsar är den man vi söker. Bäsh man kan påräkna goda förtjänstmöjligheter. Svar till "S. — Kvalitetsinredningar — PK 183", D. N. H.-k.

Agentur eller Nederlag
2 affärsmän som disponera centralt kontor, lager och bilar önskar förbindelse med företag, som önskar representation för Stockholm. Svar till "Effektiva (3)", Dagens Nyheters Huvudkontor.

FÖRBINDELSE
önskas med köpare av textilier från Dalarna. Vår produktion omfattar kuddar, vepar, löpare, handdukar, duktar m. m. Helst önskas köpare, som arbete och mycket konkurrenskraftiga priser. Svar till "S. — Direkt från tillverkaren — PK 183", Dagens Nyheters Huvudkontor.

Vid Stockholms stadsfullmäktiges sammanträde

måndagen den 21 mars 1949 kl. 18 i Rådhussalen i Stadshuset komma utöver förut kungjorda ärenden jämväl att föredragas nedanstående:

12. **Ut. 82.** Remiss av betänkande angående statsbidragssystemet för den slutna knoppeljulkvarden.
13. **Ut. 83.** Remiss av betänkande angående statsbidragssystemet för den slutna knoppeljulkvarden.
14. **Ut. 84.** Remiss av framställning från Aktiebolaget Stockholms Spårvägar om tillstånd till trådbussanläggning mellan Hornsbergsgarage och Rålambshovsparken.
15. **Ut. 85.** Remisser av anskaffningar om tillstånd att idka handel med begagnat gods.
16. **Ut. 86** Bemyndigande för fastighetsnämnden att med tomträtt upplåta vissa bostadstomter inom stadsdelen Hjorthagen.
17. **Ut. 87.** Tecknande av borgen för den räntefria stående delen av statliga egnahemslån till småstugor, villor och radhus.
18. **Ut. 88.** Förslag till ändring av stadsplanen beträffande dels delar av stadsdelarna Norrmalm och Vasastaden (järnvägsområde vid Torsgatan), dels ock del av kvarteret Täckbladet (inom stadsdelen Hökarängen).
19. **Ut. 89.** Ändring av Kvinnoföreningarnas barnfilmkommitté.
20. **Ut. 90.** Anslag för anordnande av ett kovalescentliem för tuberkulösa å egendomen Gotyholm.
21. **Ut. 91.** Tilläggsanslag för inredningsställande av Karlbergs konvalescenthem.
22. **Mem. 92.** Avsägelser av vissa uppdrag.

Ovanstående ärenden tillhörande handlingar äro tillgängliga å stadshandlet på vanliga expeditionstider samt eljest efter särskild överenskommelse med sekreteraren.

Kontingentlistorna
för handeln med Belgien, Danmark och Tjeckoslovakien i vårt mars-nr som utkommit, Ett 60-tal europeiska och utomeuropeiska firmor söker svenska förbindelser gm vår tidning. Lösnr 75 öre, de två sen, numren kr. 1:90. Pren. för ett år framåt kr. 1:90. Pren. för ett år framåt (10 nr) kr. 6:—. Postgiro 814 28 ell. frim.
SVENSK OFFERT- o. AGENTURTIDNING, Södertälje, tel. 309 25.

Byggnadsentreprenad
Anbud på nybyggnad på tomt nr 2 i kv. Hästen, i Mariannelund innehållande apotek, 5 affärslokaler och 5 bostadslägenheter infordras härmed till omslagen den 30 mars 1949. Anbuden skola inlämnas på fastighetsmäklare och i övrigt skicka till undertecknad.
Underrättelser för spekulanter samt entreprenadhandlingar kunna erhållas fr. o. m. tisdagen den 22 mars 1949 mot deposition av kr. 100:—. Anbudsgivaren är bunden av sitt anbud t. o. m. den 15 april 1949.
För entreprenadens fullgörande skall angivelsevis senast 4 dagar efter anbudets antagande avlämna säkerhet, som godkännes.
Arbetena skola igångsättas omedelbart.
Mariannelund den 16 mars 1949.
För Byggnadskommitterade
H. Bjerdow.
Telefon 7.

Entreprenad.
Härmed infordras anbud på omläggning av enskilda vägen Blybergs—Karlsbyn inom Lillkyrka och Glanshammars socknar, Orebro län.
Vägbredd 4000 m., bredd 5,5 m.
Anbud skall vara inkommet senast fredagen den 1 april 1949 kl. 12.00.
Program och anbudshandlingar erhålles mot en depositionsavgift av 20:— kr. hos Sagverksägare Harry Nilsson, Kärsta, Lillkyrka.
Tel. Orebro 68083 efter kl. 18.00.
Styrelsen för enskilda vägen Blybergs—Karlsbyn.

© Tingstensamlingen Publicerad med tillåtelse av Dagens Nyheter AB.